

til at komplimentere den ærede Ordfører, fordi Lovforslaget i særlig Grad gaar ud paa at gøre Grindsted til Knudepunkt for Jylland. Der mangler blot, at der samtidig skulde være tilføjet et Forslag om at lave et godt Indløb fra Esbjerg Havn til Grindsted, et Punkt, hvor det ærede Medlem for Esbjerg sikkert nok vilde have støttet de ærede Forslagsstillere. Jeg finder ikke Anledning til at udtale mig nærmere om nogle af Lovforslagets Enkelt-heder, fordi den Modtagelse, dette Lovforslag har faaet baade her i Tinget og af den højtærede Minister, synes mig at borge for, at man vil kunne komme ind paa et Arbejde, der vil varsle godt for Løsningen af det store Jærnbanespørgsmaal i det store jærnbanelomme Rum i Midtjylland.

Mølgaard-Nielsen: Jeg har forlangt Ordet igen for at oplyse, at den højtærede Minister og ogsaa den sidste ærede Taler have misforstaaet en Udtalelse af mig. Jeg skulde have udtalt, at jeg ønskede at høre, hvordan den højtærede Minister stillede sig til et eventuelt Forslag om en Forlængelse til Brande, altsaa om at stoppe op ved Brande i Stedet for at gaa til Herning. Det var ikke min Mening. Jeg henviste til den store Trang, der var, og med det samme viste jeg hen til, at nu var Offervilligheden ikke saa stor særlig fra Ringkøbing Amtsrads Side, saa at man stod og vidste ikke, om man kom videre eller ej, eftersom Forslaget nu var vedtaget, og for saa at faa gjort en Begyndelse har der været Tale om at stille Ændring gaaende ud paa først at naa til Brande. Det var kun det, jeg mente.

I øvrigt er jeg rigtig glad ved, at den højtærede Minister stillede sig saa velvillig til Anlægget af en Bane fra Herning til Holstebro og mente, at der nærmest kunde være Tale om en Statsbane. Jeg vil sige ham mange Tak, fordi han stiller sig saa velvillig dertil, og jeg tør jo nok haabe, at han bringer Forslag frem i den Retning. Jeg er vis paa, at det vil glæde mange derude, som nu næsten have opgivet Haabet om Fremme af denne Sag.

Busk: Tiden er jo meget fremrykket, og jeg haaber heller ikke, at jeg saa forfærdelig længe skal lægge Beslag paa det høje Tings Tid, men jeg ønsker alligevel med et Par Ord at angive Grundene til, at jeg er Medforslagsstiller til dette Forslag, som jo har fundet en velvillig Modtagelse fra alle Sider. Min Grund er først den, at jeg gerne vil være med til at bi-

drage til, at det store jærnbanelomme Rum gennem Midtjylland kan blive hjulpet med Baner. I længst henfarne Tider, da vi først forhandlede om Baner i Jylland, stod der jo en stor Kamp i Rigsdagen, om man skulde have en Højderygbane i Jylland, eller man skulde gaa ud til Siderne, navnlig i Østjylland, hvor Befolkningen er talrigere end i Midt- og Vestjylland. Det endte da med, at vi fik en østjydsk og en vestjydsk Længdebane, og nu staar der tilbage at gøre noget for dette store Kompleks i Midtjylland, hvor der i høj Grad er Trang til Baner. Min anden Grund til at gaa med til dette Forslag er, at jeg vilde bidrage mit til, hvad der er min særlige Pligt, at denne midtjydske Længdebane, hvordan den nu end kommer til at gaa i Enkelthederne — der vil vist blive forhandlet grumme meget derom, inden den bliver realiseret — kan komme til at ende i Bramminge. Naar jeg ønsker dette, er det ikke, fordi Bramminge ligger i den Valgkreds, som jeg har den Ære at repræsentere — det er nemlig i Udkanten af min Valgkreds, og flere af Husene i Bramminge ligge ikke i min Valgkreds — men jeg kan ikke se rettere, end at vi ville gøre Uret mod Fremtiden, hvis vi ikke lade Banen ende i Bramminge. Det kan ikke nytte ved Baneanlæg blot at se hen til, hvorledes Forholdene ere i dette Øjeblik. For Øjeblikket ere de jo meget ugunstige for Udførsel til Tyskland, og efter det sidste, vi have set derfra, maa jeg antage, det ender med, at vi ikke kunne faa udført noget som helst til Tyskland, i alt Fald ikke levende. Men hvorledes vil det være om 5—10 Aar? Jeg tror, at den Beskyttelsespolitik, Magthaverne nu føre i Tyskland, konsekvent vil føre til sin Mod-sætning inden ret længe. Jeg tror ikke, at det vil være muligt at byde den store fattige tyske Befolkning det, at de ikke kunne faa deres Levnedsmidler til rimelig Pris. Jeg mener derfor, at en saadan midtjydsk Bane maa ende saaledes, at vi med Lethed kunne gaa til Tyskland, om vi ville, og til England, om vi ville. Det er de to Hovedpunkter, som have gjort, at jeg med Glæde er Medforslagsstiller til dette Forslag. Nu ventede jeg med at tage Ordet, til jeg havde hørt den ærede Minister, thi uden at sige noget ondt, bevares vel, til min ærede Ven og Meningsfælle for Esbjerg (Bluhme), vil jeg dog sige, at jeg ønsker ikke ved dette Forslag at komme til at spille saadan Hazard, som det forekommer mig, han gjorde. Derfor vilde jeg først høre den